

[Aksel Larson.]

syn, mit parti har på spørgsmålet om afskrivning, afskrivningsregler og afskrivningsprocenter. Vi er af den opfattelse, at den hidtidige lovgivning på dette område er utilfredsstillende, og at en virkelig grundig og dybtgående revision burde foretages. Vi er af den opfattelse, at man ikke burde overlade til det private erhvervsliv eller de private kapitalister selv at bestemme, hvad de vil afskrive og i hvilket omfang, men at samfundet burde have indseende med det — hvilket naturligvis kan gøres, dels ved at indføre variable afskrivningsprocenter, altså variable efter konjunkturerne, dels ved at gøre afskrivningsprocenterne differentierede, alt efter hvilken interesse samfundet har i, at der ledes kapital til dette eller hint produktions- eller erhvervsområde.

Det kan vel tilføjes, som vor ordfører ved første behandling gjorde opmærksom på det, at det ville være yderst rimeligt, om de ansatte i virksomhederne havde indflydelse på, hvilken afskrivningspolitik der skulle føres. Vi tror, at samfundet ad den vej kan skaffe sig en vis indflydelse på investeringspolitikken, og vi mener, at dette er nødvendigt i det samfund, vi lever i.

Det er ganske klart, at så dybtgående ændringer ikke kan gennemføres i hast. Det kræver en meget omhyggelig undersøgelse, og det har der ikke været tid til; det var der heller ikke, før afskrivningsreglerne blev ændret af det flertal, der var i folketinget før valget. Dengang foretog vi nogle øjeblikkelige, nødvendige ændringer for i nogen grad at sanere området, men måtte indskrænke os til dette.

Det er med beklagelse, vi konstaterer, at en af den nye regerings og det nye flertals første handlinger skal være at forringe afskrivningsbestemmelserne i forhold til, hvad de var bragt til under den forrige regering i det foregående folketingsår. Det er ikke desto mindre det, der er sket med de skattefri afskrivninger — jeg ser her bort fra det kosmetiske i den nye lovgivning, at det skal hedde „skattemæssige“ afskrivninger i stedet for „skattefrie“ afskrivninger; det er den gamle historie om at sætte ølse for og ølse bag og så tro,

at pølsen derved får en anden smag, hvad den selvfølgelig ikke får. Nej, jeg tænker på, at man nu vil ændre den udmærkede regel, der blev indført om, at man i anskaffelsesåret kun kunne afskrive 15 pct. på et nyanskaffet driftsmiddel og først i det følgende år 30 pct. af saldoen. Jeg finder, at denne regel var god, og jeg kan se, at regeringspartierne sådan set har anerkendt dens princip derved, at de i hvert fald opretholder disse 15 pct. for den sidste halvdel af anskaffelsesåret. Men jeg mener alligevel, at det er en forringelse, og vi kan bl. a. af den grund ikke stemme for lovforslaget.

Vi kan godt se, der er fremskridt, hvad angår bygningsafskrivninger. Men på den anden side forekommer det os, at de fremskridt, der allerede var foreslået i udvalgsbetænkningen vedrørende bygningsafskrivninger, hvor man tillod afskrivning også på butikbygninger, var i overkanten af, hvad der havde været rimeligt. Når man nu fra flertallets og ministerens side har bestemt, at butikbygninger skal kunne afskrives med samme procentsats som fabriksbygninger, nemlig 6 pct. og ikke 4 pct. som foreslået i ministerens oprindelige lovforslag, ja, så må vi melde pas, det kan vi ikke være med til. Dette er med til at foranledige os til at sige, at vi må stemme imod lovforslaget om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

At vi vil stemme imod lovforslaget om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. er naturligvis uden videre klart. Her vil man føre lovgivningen tilbage til det urimelige stade, den havde, før der blev foretaget en lovrevision i fjor, og det kan vi absolut ikke godkende.

Så kommer vi til forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat. Der er det forsonende ved dette lovforslag, at det i hvert fald er udformet sådan, at der i medfør af lov om særlig indkomstskat skal svares en vis skat af avancen ved salg af sådanne bygninger, hvorpå der er foretaget afskrivninger. Det er naturligvis ikke alverden, når jeg tænker på, hvor dårlig lov om særlig indkomstskat er, men det er dog en beskedent forbedring. Det bevirker, at vi kan stemme for lovforslaget, selv om det ikke bevirker, at vi synes, det ser